

samt at hindre en uheldig Kombination af Foredrag og Oplæsning med Gymnastik og Sang.

Den i den tidligere Lovs § 1, Stk. 4, indeholdte Regel om, at et af Fagene skal være Dansk eller Regning, naar over Halvdelen af Deltagerne er under 18 Aar, foreslaas afskaffet, ikke fordi man ikke sympatiserer med Hensigten — at sikre en Undervisning i disse vigtige Fag — men fordi man mener, at dette ikke opnaas saa godt ved at kræve indført bestemte Timer i de nævnte Fag som ved at tilstræbe, at skriftlig Dansk og i det mulige Omfang ogsaa Regning indgaar i alle Fag. Hidtil har man haft et saadant Krav med Hensyn til skriftlig Dansk og Regning overfor Undervisning i kvindelig Husgerning og Sløjd. Dette foreslaas udvidet til ogsaa at gælde kvindelig Haandgerning og Husflid, og der er tilføjet en almindelig Regel om, at der i det hele saavidt mulig skal være knyttet Øvelser i skriftlig Fremstilling til Undervisningen i de forskellige Fag.

Den Indvending imod at indføre dette Krav ogsaa ved Undervisning i Haandgerning og Husflid, at Lærerne ikke er kvalificerede til at undervise heri, og at de Lokaler, hvori der undervises, ikke er egnede dertil, tillægger man ingen Vægt. Det fremgaa af Erklæringerne fra Skolemyndighederne, at det særlig er med Hensyn til Husflidsundervisningen, at det har skortet paa kvalificeret Lærerkraft, og man mener derfor, at det kan være paa sin Plads netop at stramme Fordringerne paa dette Punkt. Det maa jo erindres, at det her ikke drejer sig blot om at underholde Ungdommen paa en gavnlig Maade, men paa at bibringe den Kundskaber og Færdigheder, der er af Betydning for dens Udvikling, og det er derfor af Vigtighed, at den praktiske Færdighed, der bibringes den, suppleres med en i Forbindelse dermed staaende teoretisk Undervisning.

Som allerede bemærket, anser Ministeriet det for at være af væsentlig Betydning for en sund Udvikling af Ungdoms- og Aftenskolerne, at der skabes Sikkerhed for, at kun Skoler, der giver en egentlig Undervisning, støttes. Hertil hører ogsaa, at Lærerne er kvalificerede til at undervise. Man mener ikke at burde fordre, at kun Lærere med Lærereksamen underviser, idet det ofte ses, at en Person, der ikke har bestaaet en saadan Eksamen, men som har sat sig ind i et eller andet specielt Omraade, kan gøre fortrinlig Fyldest. Man har derfor optaget en Bestemmelse om, at det er en Forudsætning for Godkendelse af en Skole, at den giver en egentlig Undervisning; saaledes at

der fra Elevernes Side gøres et virkeligt Arbejde, samt at Lærerne har de fornødne Forudsætninger for at kunne undervise. Skønnet herover maa ligge hos Skoledirektionen — for Købstæderne hos Undervisningsministeriet.

Til § 2.

For at udelukke Tvivl er det under a. udtrykkelig fastsat, at Kravet om 10 Elever gælder hvert af de Hold, i hvilke Skolens Elever eventuelt maatte være delt. Endvidere bestemmes det, at der ved Godkendelse af Planen skal kunne fastsættes et Maximumstal for Deltagerne. Dette foreslaas i Erkendelse af, at et for højt Elevtal kan være en Fare for en virkelig Undervisning.

Den nuværende Regel om, at Elevtallet, naar særlige Forhold gør det paa-krævet, kan sættes til 8 i Stedet for 10, er opretholdt, men for at antyde, i hvilke Tilfælde Dispensation bør gives, har man tilføjet, at det er særlige Forhold paa vedkommende Egn, der skal danne Grundlaget for Dispensationen; i saa Henseende mener man, at de nationale Forhold paa Stedet kan berettigede til Nedsættelse af Elevtallet, ligeledes Skoledistriktets Lidenhed — f. Eks. Smaaøer — derimod bør Tilstedeværelsen af en Friskole paa Egnen ikke kunne bevirke, at Fordringen om 10 Elever opgives. Endelig mener man, at det kan forsvares, at en Skole, der begynder med det tilstrækkelige Elevtal, men hvis Elevtal i Vinterens Løb gaar ned paa Grund af Dødsfald, Sygdom eller Bortflytning fra Egnen, faar Tilskud, naar Elevtallet dog har været mindst 8 i Gennemsnit.

Til § 3.

Som allerede bemærket er Statens og Skolefondens Tilskud sat til 1 Kr. 95 Øre, saaledes at det samlede Tilskud fra Stat, Skolefond og fra lokal Side bliver 2 Kr. 45 Øre.

Den nuværende Regel om, at tilrejsende Lærere, navnlig i Husgerning og Landbrugsfag, kan faa Tilskuddet forøget indtil det dobbelte, har vist sig noget vanskelig i Anvendelse, idet Bedømmelsen af, hvem der kan anses som tilrejsende Lærer, har været usikker. Der foreslaas derfor — foruden at Reglen ikke begrænses til de to nævnte Fag — optaget en Bestemmelse, der udtrykkeligt angiver, hvilke Lærere der kan betegnes som tilrejsende, og at Ordningen skal være særlig godkendt af den Myndighed, der godkender Undervisningsplanen, samt at saadan Godkendelse kun skal finde Sted, naar der kan paavises ganske særlige Grunde derfor; at den paagældende Lærer